

Így élünk...

„Fejesugrás „
az örömbé

Nicolás (Chile)

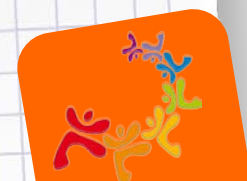
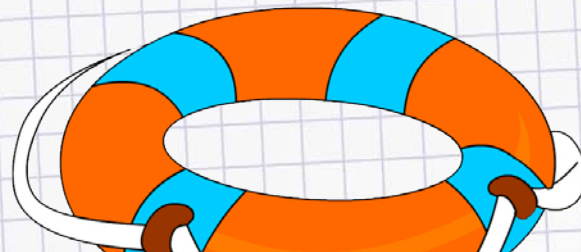

Nyaranta gyakran
elmegek a
nagymamámhoz.
Van egy nagy
medencéjük, ahová
elhívhatom a barátaimat.

Mikor találkozunk egy gyors
puszival üdvözlöm, azután
már megyek is tovább. Nem
szeretek az idősekkel lenni!

Egy nap azonban éreztem, hogy jobban kell őt
szeretnem. Így, amikor újra elmentem hozzá,
ahelyett, hogy siettem volna a medencébe, vele
maradtam és kérdezgettem őt az életéről. Én
lepődtem meg a legjobban, hogy egyáltalán
nem unatkoztam!

Búcsúzaskor a puszi, amit adtam, már
egészen mást jelentett, mint előtte. Nagy
öröm volt bennem!

4

„Mindenkinek mindene lettem”
(1 Kor 9, 22)

Pál apostol a korintusi
közösségnek írja ezt a mondatot,
hogy megmagyarázza ő
szolidaritást vállal mindenféle
emberrel, egy lesz közülük, hogy
eljuttassa hozzájuk az evangélium
újdonságát.

Hogyan tette mindezt?

Pál apostol próbált mindenkit
szeretni, mindenki szolgálatára
állni, ahogy az Úr példáján látta.

Megmagyaráznád ezt jobban?

Chiara Lubich, így foglalta össze
röviden Pál apostol gondolatát:
„eggyé válni” a másikkal: „élni a
másikat”.

„Élni a másikat”? Hogyan
lehetséges ez?

Biztos, hogy már te próbáltad.
Amikor valaki sír, együtt
sírunk vele, ha nevet,
együtt örülünk vele.

Tehát, ha jól értettem, amikor a
testvérem például jó jegyet kap
az iskolában, én is úgy örülök,
mintha én kaptam volna. Amikor
valaki szomorú, ott vagyok
mellette, foglalkozom vele, ahogy
én is szeretném, hogy törődjenek
velem hasonló helyzetben.

Igen, pontosan így van!

Osszuk meg mindazt,
amit a másik él...

Minden alkalommal, amikor valakivel megosztottam
az örömet, vagy a fájdalmát, kiszínezek egy arcot.

MEGOSZTANI
A Z ÖRÖMÖKET
ÉS FÁJDALMAKAT